

## תת"ע (חדרה) 11067-10-23 - מדינת ישראל נ' הלאל גרה

תת"ע (חדרה) 11067-10-23 - מדינת ישראל נ' הלאל גרהשלום חדרה

תת"ע (חדרה) 11067-10-23

מדינת ישראל

נגד

הלאל גרה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[22.09.2024]

כבוד השופטת סיגל דבורי

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 09.06.2024 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה מיום 17.08.2023 של נהיגה כשתוקף רישיון הנהיגה שברשותו פקע מיום 28.11.2018, תקופה העולה כדי 5 שנים בקירוב. במועד זה אף רישיון הרכב של הנאשם פקע ביום 14.06.2022 בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה. על המבקש הוטל עונש פסילת רישיון למשך 10 חודשים, פסילה מותנית בת 4 חודשים למשך 3 שנים וקנס כספי בסך ₪1,500.
3. לטענת המבקש בבקשה שהוגשה ביום 20.08.24 נטען כי המבקש לא קיבל כל זימון לדיון ולא ידע אודותיו. נטען כי הנאשם מודה במיוחס לו באישום ומבקש לצרף תיק דומה כאשר המטרה לבחון את עונשו בראי שני התיקים. לענין עיוות הדין נטען כי נגרם עיוות דין אך לא פורט מהו. המבקש בתצהיר שהוגש מטעמו מפרט כי עבר תקופה קשה, מנסה לשקם את חייו ולרפא את הפגם.
4. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור מסירה כדין וכי אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין.
5. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
6. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע". בקשה זו הוגשה בחלוף מספר חודשים מעת מתן פסק הדין ובהעדר הסכמת תובע. טעם דיוני זה שומט את הקרקע לביטול פסק הדין.

7. מן ההיבט המהותי: על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).
8. מאישור המסירה הסרוק לנט המשפט עולה כי המבקש זומן לדין באמצעות מסירה "לידי הנמען הרשום". אישור המסירה מולא כנדרש לרבות ציון שם המוסר (סאמר נדאף), מועד המסירה 30.11.2023 בשעה 14:25 בבית הנמען וכיוצב' וראה לענין זה עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22).  
לא מצאתי בנימוקי הבקשה כל טענה המופנית לאישור זימון זה ואף לא כזו המצביעה על בירור מול רשות הדואר בקשר לזימון. ניתן היה בנקל ואף מחויב היה, לערוך בירור מול רשות הדואר לבדיקת תקינות המסירה השנויה לעמדת המבקש במחלוקת ודבר לא נעשה בענין זה, חרף סד הזמנים המאפשר עריכת בירור מול רשות הדואר בהינתן כי נתוני המסירה עודם שמורים ברשומותיה.
9. לענין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש ולמעשה כלל לא נטענה טענה לגופו של ענין. כוונה לצרף תיק אינה מבססת עילה לעיוות דין.
10. למעלה מן הצורך בחנתי בשנית את מידת העונש - אכן פסילה בת 10 חודשים אינה קלה ואולם אין לו למבקש להלין אלא על עצמו; אדם הנוהג ללא רישיון נהיגה בתוקף במשך 5 שנים, בעודו עושה זאת ברכב שתוקף רישיונו פג הלכה למעשה הנו בז לחוק ומהווה סיכון ממשי למשתמשי הדרך. בנסיבות מדובר בענישה הולמת את נסיבות העושה והמעשה, לבל יעבור מסר של סלחנות כלפי עוברי החוק.
11. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.  
ניתנה היום, י"ט אלול תשפ"ד, 22 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.